

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 18Cb/78/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119318181
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Helena Menichová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2021:6119318181.8

Uznesenie

Okresný súd Martin v spore žalobcu: T a M trans peditio, s.r.o., so sídlom 545 Šarovce 935 52, IČO: 34 140 425, právne zastúpeného: Advokátska kancelária Kašuba spol. s r.o., so sídlom Horná 41, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 859 095, proti žalovanému: TENA OIL a.s., so sídlom Langsfeldova 5405/1, Martin 036 01, IČO: 52 392 651, správcom ktorého je JUDr. Erik Končok, so sídlom kancelárie Vojtecha Tvrdého 793/21, 010 01 Žilina, v konaní o zaplatenie sumy vo výške 304.339,08 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie proti žalovanému **z a s t a v u j e** .

II. Žalobcovi proti žalovanému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne Okresný súd Martin samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Návrhom, pôvodne doručeným v rámci upomínacieho konania Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 26.6.2019, sa žalobca domáhal, aby súd vydal platobný rozkaz, v ktorom by podnikateľskému subjektu: Tomáš Teniak TENA OIL, s miestom podnikania 036 01 Martin, Na Bystričku 815/28, IČO: 37405519, uložil povinnosť zaplatiť mu sumu vo výške 304.339,08 Eur s príslušenstvom, a to z titulu neuhradenia vystavených faktúr.

2. Okresný súd Banská Bystrica rozhodol vo veci platobným rozkazom zo dňa 16.7.2019, sp. zn. 25Up/796/2019, ktorým návrhu žalobcu v celom rozsahu vyhovel. Nakoľko proti vydanému platobnému rozkazu podal žalovaný (Tomáš Teniak TENA OIL, IČO: 37405519) odpor a žalobca navrhol pokračovanie konania na súde príslušnom podľa Civilného sporového poriadku, vec bola postúpená na jej prejednanie Okresnému súdu Martin.

3. Uznesením zo dňa 9.12.2019, č.k. 18Cb/78/2019-77 v spojení s opravným uznesením zo dňa 22.1.2020, č.k. 18Cb/78/2019-89 a opravným uznesením zo dňa 4.3.2020, č.k. 18Cb/78/2019-127 súd rozhodol, že v konaní pokračuje s právnym nástupcom žalovaného (Tomáš Teniak TENA OIL, IČO: 37405519), ktorým je obchodná spoločnosť TENA OIL a.s., so sídlom Langsfeldova 5405/1, Martin 036 01, IČO: 52 392 651.

4. Elektronickým podaním bez ZEP, doručeným súdu dňa 3.3.2020, doplneným listinným podaním, doručeným súdu dňa 13.3.2020, žalobca navrhol, aby do konania na strane žalovaného vstúpil ďalší subjekt, a to I. I., K.. XX.X.XXXX, trvale bytom O. XXXX/X, XXX XX Ž., a to ako žalovaný v rade 2/. Svoj návrh odôvodnil tým, že aj v prípade preukázania, že skutočne došlo k vkladu podniku fyzickej osoby Tomáš Teniak TENA OIL, s miestom podnikania Na Bystričku 815/28, 036 01 Martin, IČO: 37405519, ako nepeňažného vkladu do základného imania obchodnej spoločnosti TENA OIL, a.s., so sídlom Langsfeldova 5405/1, Martin 036 01, IČO: 52 392 651, tak podľa § 477 ods. 3 Obchodného zákonníka fyzická osoba I. I., K.. XX.X.XXXX, O. O. XXXX/X, XXX XX Ž., ručí za splnenie prevedených záväzkov spoločnosťou TENA OIL a.s., IČO: 52 392 651, pričom podľa § 306 ods. 1 Obchodného zákonníka žalobca ako veriteľ je oprávnený domáhať sa splnenia záväzku od fyzickej osoby I. I., K.. XX.X.XXXX, O. O. XXXX/X, XXX XX Ž., ako ručiteľa v prípade, že spoločnosť TENA OIL a.s., IČO: 52 392 651 ako (prípadný) dlžník nesplnil svoj záväzok v primeranej dobe po tom, čo ho na to veriteľ písomne vyzval,

príčom toto vyzvanie nie je potrebné, ak ho veriteľ nemôže uskutočniť alebo aj je nepochybné, že dlžník svoj záväzok nesplní, najmä pri vyhlásení konkurzu.

5. V súvislosti s návrhom žalobcu na pristúpenie ďalšieho subjektu do konania na strane žalovaného, žalobca tiež zmenil žalobný návrh tak, že navrhol, aby súd vydal rozsudok, ktorým by žalovanému v rade 1/ a žalovanému v rade 2/ uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 304.339,08 Eur a nahradiť mu trovy konania, do troch dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého zo žalovaných.

6. Uznesením zo dňa 2.4.2020, č.k. 18Cb/78/2019-144 súd návrhu žalobcu na pristúpenie ďalšieho subjektu - I. I., K.. XX.X.XXXX, I. O. O. XXXX/X, XXX XX Ž., do konania na strane žalovaného pripustil. Predmetným uznesením súd zároveň pripustil zmenu žaloby v zmysle podania žalobu zo dňa 2.3.2020.

7. Uznesením zo dňa 1.4.2020, sp. zn. 9K/12/2019, zverejneným v Obchodnom vestníku dňa 7.4.2020, Okresný súd Žilina vyhlásil na majetok žalovaného konkurz, v dôsledku čoho sa konanie vedené proti žalovanému zo zákona prerušilo.

8. Podľa § 47 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.1.2020 (ďalej len „ZoKR“) v konaniach prerušených podľa odseku 1 možno pokračovať na návrh správcu; správca sa podaním návrhu na pokračovanie v konaní stáva účastníkom konania namiesto úpadcu. Ak návrh na pokračovanie v konaní nie je podaný do konca prvej schôdze veriteľov, súd vyzve správcu a dlžníka, prípadne nerozlučných spoločníkov na strane dlžníka na jeho podanie v lehote nie kratšej ako 30 dní. Ak správca v určenej lehote nevyjadrí s pokračovaním v konaní súhlas, súd pokračuje v konaní s dlžníkom, ak pokračovanie v konaní v určenej lehote navrhne dlžník alebo prípadní nerozluční spoločníci dlžníka. Nepodanie návrhu na pokračovanie v konaní v určenej lehote má účinky späťvzatia žaloby.

9. V zmysle vyššie cit. ust. § 47 ods. 4 ZoKR súd výzvou zo dňa 3.11.2020 vyzval tak žalovaného, ako aj správcu konkurznej podstaty - JUDr. Erika Končoka, so sídlom kancelárie Vojtecha Tvrdého 793/21, 010 01 Žilina, aby v lehote 30 dní odo dňa doručenia výzvy podali návrh na pokračovanie v konaní.

10. V podaní zo dňa 9.11.2020 správca konkurznej podstaty navrhol, aby súd v predmetnom konaní nepokračoval s tým, že uviedol, že žalobca mal možnosť prihlásiť si žalovanú sumu ako pohľadávku v predmetnom konkurznom konaní sp. zn. 9K/12/2019.

11. Žalovaný na výzvu súdu zo dňa 4.11.2020 v určenej lehote nereagoval.

12. Podľa § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

13. Podľa § 144 C. s. p. žalobca môže vziať žalobu späť.

14. Podľa § 145 ods. 1 C. s. p. ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

15. Podľa § 206j ZoKR konania začaté a právoplatne neskončené pred 1. januárom 2020 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. decembra 2019. Ustanovenie § 47 ods. 4 druhej až štvrtej vety sa použije aj v konkurzoch vyhlásených pred 1. januárom 2020.

16. Správca návrh na pokračovanie v konaní v zmysle cit. ust. § 47 ods. 4 ZoKR nepodal. Pokračovanie v konaní nenavrhol ani žalovaný. Uvedené má za následok tú skutočnosť, že nastali účinky späťvzatia žaloby ex lege. Súd preto postupoval v súlade s ust. § 145 ods. 1 C. s. p. a konanie proti žalovanému - obchodnej spoločnosti TENA OIL a.s., so sídlom Langsfeldova 5405/1, Martin 036 01- zastavil.

17. Pri rozhodovaní súd prihliadol aj na závery Krajského súdu v Banskej Bystrici vyjadrené v odôvodnení uznesenia č. k. 43Cob/10/2020 - 127 zo dňa 12.05.2020, podľa ktorých „Nepodanie návrhu na pokračovanie v konaní správcom ani dlžníkom má v zmysle § 47 ods. 4 ZoKR účinky späťvzatia žaloby vždy, pokiaľ je stranou v sporovom konaní - dlžník - úpadca, na majetok ktorého bol vyhlásený konkurz, a to bez ohľadu, či je dlžník v postavení žalobcu alebo žalovaného. Znamená to, že aj v prípade, ak je dlžník v postavení žalovaného, t. j. pasívne legitimovanej strany sporu, nepodanie návrhu na pokračovanie v konaní správcom a ani dlžníkom má za následok účinky späťvzatia žaloby a fakticky nahrádza dispozičný úkon späťvzatia žaloby patriaceho žalobcovi. Tento účinok vyplýva z účelu novelizovaného znenia § 47 ods. 4 ZoKR, ktorým je efektívnejšie riešenie v prerušených súdnych konaniach z dôvodu vyhlásenia konkurzu na majetok dlžníka, ktorý bol v čase vyhlásenia konkurzu účastníkom súdneho konania bez ohľadu na to, či bol na strane žalobcu alebo žalovaného. Zmyslom uvedenej úpravy je ukončenie prerušeného konania buď rozhodnutím vo veci, a to za predpokladu udelenia súhlasu s pokračovaním v konaní zo strany správcu alebo dlžníka alebo zastavením konania v prípade neudelenia súhlasu zo strany správcu a ani úpadcu. Nielen podľa znenia § 47 ods. 4 ZoKR, ale aj v zmysle dôvodovej správy k tomuto ustanoveniu vyplýva zámer zákonodarcu priznať účinky späťvzatia žaloby aj za procesnej situácie, pokiaľ dlžník ako žalovaný a správca dlžníka nepodajú návrh na pokračovanie konania.“ Dôvodová správa k tomuto ustanoveniu udáva: Jednou z okolností, s ktorou sa predkladateľ musí vysporiadať pri vyhlásení konkurzu je aj tá, aký vplyv vyhlásený konkurz bude

mať na možnosť pokračovať v prebiehajúcich súdnych konaniach. Tie môžu byť „pasívne“ (úpadca je žalovaný napr. na plnenie) alebo „aktívne“ (úpadca je žalobcom a žaluje na plnenie). Doterajšia úprava predradzovala konkurz pred iné konania, pričom „kľúč“ od rozuzlenia pôvodne prebiehajúcich konaní dávala výlučne správci, ktorý ak ostal nečinný, tak konanie ostalo počas účinkov konkurzu prerušené, často niekoľko rokov. Nová právna úprava má za cieľ vyjasniť situáciu s prerušenými konaniami skôr a efektívnejšie. Ak správca neprevezme prebiehajúci spor, súd, ktorého konanie bolo prerušené, vezme na zreteľ vyjadrenie dlžníka. Ak sa dlžník nevyjadrí alebo nebude súhlasiť s pokračovaním, súd konanie zastaví. Ak dlžník navrhne pokračovanie v konaní, v konaní pokračuje tak ako keby konkurz nebol vyhlásený s tým, že v prípade, ak sa dlžníkovi prisúdi napr. plnenie (na základe ktorého sa bude plniť), toto plnenie bude podliehať konkurzu. Konkurzní veritelia však budú môcť uplatňovať zodpovednosť správcu (ak mohol a mal pokračovať v konaní). V prípade pasívnych sporov (dlžník má plniť) je ich prípadné pokračovanie síce nepravdepodobné (je spravidla neefektívne), ale je možné. Ak sa však prípadnému žalobcovi voči dlžníkovi prisúdi plnenie, toto plnenie môže byť uspokojené až tzv. akoby za konkurzom (t. j. je podriadené uspokojeniu konkurzných veriteľov), resp. môže byť uspokojené len z majetku, ktorý bol napr. z konkurzu vylúčený. Zo znenia ustanovenia § 47 ods. 4 ZoKR, ako aj z účelu tohto ustanovenia a úmyslu zákonodarcu vyplýva, že zákonom predpokladané účinky späťvzatia žaloby nastávajú aj vtedy, pokiaľ dlžník na strane žalovaného nenavrhuje pokračovanie v konaní a ani správca dlžníka nevyjadrí súhlas s pokračovaním v konaní. Späťvzatím žaloby sa podľa C. s. p. rozumie procesný úkon žalobcu, z ktorého jednoznačne vyplýva, že na prejednaní svojho návrhu netrvá. Tento úkon žalobcu však bol od 1. januára 2020 nahradený zákonným ustanovením § 47 ods. 4 ZoKR, preto sa na ďalší postup v konaní pred súdom na to, aby mohol súd konanie podľa § 47 ods. 4 ZoKR v spojení s § 145 C. s. p. zastaviť, späťvzatie žaloby žalobcom nevyžaduje. Súd nie je oprávnený skúmať dôvody, pre ktoré nastali v prejednávanej veci účinky späťvzatia žaloby podľa § 47 ods. 4 ZoKR, pretože sa jedná o zákonom určený dôsledok nekonania dlžníka a správcu. Keďže účinky späťvzatia nastali priamo zo zákona, nemôže protistrana tento zákonný účinok zmať tým, že by so späťvzatím nesúhlasila. Dôsledkom aplikácie ustanovenia § 47 ods. 4 ZoKR je zákonom upravený účinok späťvzatia žaloby, v ktorého dôsledku vzniká súdu povinnosť o tomto účinnom späťvzatí rozhodnúť a konanie zastaviť zákonom predpokladaným procesným postupom. Procesnou normou upravujúcou postup súdu pri rozhodovaní o späťvzatí žaloby je ustanovenie § 145 C. s. p., ktoré bude analogicky v zmysle čl. 4 ods. 1 C. s. p. aplikovateľné aj na postup pri rozhodovaní o účinkoch späťvzatia podľa § 47 ods. 4 ZoKR. 18. Podľa § 262 ods. 1 C. s. p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

19. Podľa § 262 ods. 2 C. s. p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

20. Podľa § 256 ods. 1 C. s. p., ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

21. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd aplikoval vyššie cit. ust. § 256 ods. 1 C. s. p. a žalobcovi priznal proti žalovanému v rade 1/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Súd je totiž toho názoru, že procesné zavinenie na zastavení konania nesie žalovaný v rade 1/, nakoľko svojou pasivitou, spočívajúcou v nepodaní návrhu na pokračovanie v konaní v súdom určenej lehote, nastali zákonné účinky späťvzatia žaloby v zmysle cit. ust. § 47 ods. 4 ZoKR.

22. Pre úplnosť súd uvádza, že vyššie uvedené uznesenie zo dňa 2.4.2020, č.k. 18Cb/77/2019-119 o pristúpení ďalšieho subjektu do konania na strane žalovaného, a to I. I., K.. XX.X.XXXX, zatiaľ nenadobudlo právoplatnosť. Uznesenie síce bolo vydané v čase, keď konkurz na majetok žalovaného ešte vyhlásený nebol, avšak v čase doručovania tohto uznesenia stranám sporu už k vyhláseniu konkurzu na majetok žalovaného došlo. Nakoľko je však súd predmetným uznesením v zmysle ust. § 237 ods. 1 C. s. p. viazaný, po jeho právoplatnosti bude v konaní pokračovať so žalovaným Tomášom I., K.. XX.X.XXXX.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C. s. p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.